

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Oslo 7. august 2013

Høringsuttalelse til «Endringer i forskrift om skogfond».

Vi viser til høringsbrev datert 10. juni 2013.

NORSKOG har forståelse for at «Tømmerforordningen» må implementeres også i Norge. En avtale med EU på området er viktig siden vi må forvente en periode med økt eksport av virke til europeiske land.

NORSKOG vil samtidig understreke at «Tømmerforordningen» har sitt utgangspunkt i former og omfang av ulovlig hogst som går vesentlig ut over hva vi har erfaring for i Norge. I kjølvannet av en svært utfordrende situasjon for skog- og trenæringen er råvareleddet på kort sikt helt avhengig av effektiv eksport av rundvirke, og da særlig massevirke. For at norsk råstoff skal kunne konkurrere med andre land i dette markedet er det summen av marginale tilleggskostnader som utgjør forskjellen. NORSKOG vil derfor advare myndighetene mot å ta denne anledningen i bruk for å etablere særnorske tilleggselementer i systemet som går ut over det fastsatte kravet. Innføring av slike krav påfører norsk skogbruk gradvis flere handicap som i sum gjør oss ute av stand til å beholde markedsandeler. Den manglende forståelsen for dette har kommet klart til uttrykk gjennom krisen i prosessindustrien, og bør lede til aktpågivenhet på myndighetsnivå for hva som forlanges av rutiner. Det minnes om at Fagmyndighetene ikke bare har et ansvar for å regulere virksomheten, men også for å sikre en praktisk tilnærming til rammeverket som leder til effektiv ressursanvendelse og samfunns viktig verdiskaping.

Det blir da vesentlig at man gjør endringer i allerede eksisterende systemer, så hensiktsmessig, smidig og lite byråkratiserende måte som mulig, for å etterleve forordningen arbeidssparende men tilfredsstillende. Den økonomiske utvikling i næringen, med behov for forenklinger og rasjonaliseringen av verdikjeden, understreker dette behovet.

NORSKOG støtter fullt ut tilnærmingen at det tas utgangspunkt i eksisterende dokumentasjon og rutiner.

Til de konkrete nye opplysninger som foreslås registrert (jfr. opplisting i § 9) har vi følgende kommentarer:

Pkt. 4.

Dette oppfattes som uproblematisk.

Pkt. 8.

Det er litt uklart hva det her siktes til, men om det gjelder ISO 14001/PEFC sertifisering eller FSC, så er det i prinsippet greit, men mange er sertifisert etter flere systemer. Dette kan også forstås som spørsmål om sporbarhetsertifisering (CoC) eller skogforvaltningssertifisering. Det sentrale blir at dette må være entydig og enkelt og slik at det gjøres per kjøper som angitt. NORSKOG kan imidlertid ikke se at dette kravet har relevans i forhold til hensikten med Tømmerforordningen, men skaper merarbeid under rapporteringen. Årsaken til dette er at en og samme drift må innrapporteres i flere omganger fordi ulike sortimenter er underlagt forskjellige rutiner. Utgangspunktet er at alt virke er PEFC sertifisert og at det FSC sertifiserte virket kan tas ut fra FSC sine offisielle nettsider. Slike typer tall, samt CoC andeler, har PEFC Norge og FSC internasjonalt brukbare tall på allerede, og vi kan ikke se det praktiske behovet for en slik innrapportering. Hvis formålet er begrenset til å etablere grunnlag for en offentlig statistikk bør ikke næringen bære byrden av en offentlig datafangst som kan løses på andre måter.

Pkt. 9

Aktsomhetsvurdering blir i dag fulgt opp ved krav til den enkelte drift, ved de ordinære sertifiseringsrutiner, inklusive krav til kontroll mot eksterne informasjonskilder. Helt sentralt her blir at denne informasjonen blir gjort enkelt tilgjengelig. Informasjonen må være lett tilgjengelig for kjøper, som blir sertifiseringsansvarlig og i de fleste tilfeller blir reelt ansvarlig for at denne rutinen følges. Dette er i dag delvis tilgjengelig på nettstedet «Kilden» til Skog og Landskap. I dag er imidlertid systemet upålitelig. Kilden har verken full eller oppdatert dekning av foretatte MiS-registreringer, og det er et presserende behov for å få på plass en rutine for å oppdatere informasjonen på Kilden i forhold til utarbeidelse og endringer i MiS som er lagt ut.

Andre nettsteder benyttes også for øvrig ekstern informasjon. Det vil være et godt bidrag for å redusere feilrisikoen dersom Kilden blir helt oppdatert i forhold til MiS med tilknyttet informasjon om den enkelte nøkkelbiotop og at all øvrig informasjon som det forventes at skogbruket skal ta hensyn til kvalitetssikres og legges ut på samme base. Dette må være informasjon som: viktige viltbiotoper, viktige rødlistearter, utvalgte naturtyper og andre naturtyper det forventes blir hensyntatt spesielt ved ordinær skogsdrift og viktige kulturminner. Kart-informasjonen bør i tillegg være lagt ut på en slik måte at den enkelt kan eksporteres til ulik type av felt-GPS og dermed kunne anvendes i områder utenfor nettverk

Arbeidet i forhold til Kilden må etter vårt syn raskt prioriteres høyt, slik at vi unngår uheldige hendelser i fremtiden.

Det refereres til dokumentet «Miljørapport for hogst». Alle sertifiserte enheter har dokumentasjonssystemer for hogstene, men de kan ha ulike navn. Dokumentene er i økende grad digitale, men vil da ofte ikke ha noen form for signering fra leverandør, ettersom planlegging av drifter i praksis ofte utføres av tømmerkjøper eller entreprenør.

Pkt 10.

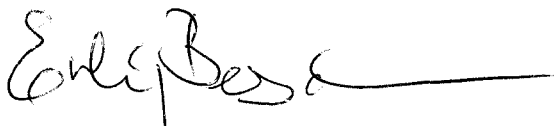
Vi kan ikke se at type hogstform er påkrevd i EU-forordningen, men har forstått at dette er et ønske fra norske myndigheter om å få på plass. En slik spesifisering på hogstform er naturligvis mulig, men kan bli mer kompliserende enn tilsynelatende. Mange drifter omfatter flere hogstformer samt at det skjer endringer fra tidspunkt for kontraktinngåelse og til gjennomføring av hogst. Blant annet på grunn av vær og føre. Det må unngås å etablere rutiner som medfører at vi må lage flere kontrakter på samme drift, bare for å kunne spesifisere den enkelte kontrakt på hogstform. Hvis dette mot formodning skulle være særlig betydningsfullt, bør det vurderes innhentet på annet vis.

Det må i så fall åpnes for å kunne anføre bare dominerende hogstform, eller at det åpnes for å påføre flere hogstformer for samme drift

Til arkiveringskravet er det anført at eier skal ta vare på dokumentasjonen i 5 år. Her må det være mulig som et alternativ at denne dokumentasjonen er arkivert på papir eller digitalt hos tømmerkjøper.

Generelt håper vi man unngår å måtte gjøre samme registrering flere ganger. Eksempelvis treslag og hogstform, der vi i dag registrerer henholdsvis sortkode og Miljørapport. NORSKOG minner om faren for at man tar lett på innføring av tilleggselementer og dobbeltføringer. Det som kan fremstå som motvilje mot tilsynelatende marginale pålegg har rot i erfaring med at summen av flere små operasjoner som må gjøres mange ganger hver dag, til sammen påvirker konkurransevnen i negativ retning. NORSKOG ber om forståelse for at myndighetene og næringen nå sammen må bli bedre på å strømlinjeforme enhver endring av systemer allerede fra starten av. Konkurransevnen for enhver volumvare rettet mot internasjonale markeder avgjøres i stor grad nettopp av evnen til å knipe små kostnader og trimme bort unødige arbeidsoperasjoner. Utdringene med dette påhviler både den offentlige forvaltningen og næringen selv.

Med hilsen
NORSKOG

Erling Bergsaker

Skogsjef